

LESSON 23**PRINCE NANDA**

Prince Nanda was the step-brother of the Prince Siddhartha. When he was thirty-five years old King Suddhodana wished to give him Prince Siddhartha's place in the palace, marry him to princess Janapada Kalyani and let him live in a separate palace. The king wished to have all these festivals on the same day and waited for the Buddha to return to Kapilavatthu and bless Nanda and Janapada Kalyani. On the third day after the Buddha's return to Kapilavatthu he made all the arrangements for the festivals and invited the Buddha to attend the wedding.

The Buddha went there, had lunch, blessed all of them and handed His begging bowl to Nanda and went away.

Nanda thought, "The Lord Buddha will take the bowl at the door step." But the Buddha went straight on without taking the bowl. Then Nanda thought, "He will take it at the palace gate." His bride, Janapada Kalyani, also saw Nanda following the Buddha and thought, "My husband may be going to the temple to send the Buddha off." Then she said, "Darling, don't be late, return quickly." When Prince Nanda went to the temple to return the bowl the Buddha asked him, "Nanda, do you like to be a monk?"

"Yes, Sir." said Nanda and the Buddha ordained him. But Nanda was afterwards very sad and unhappy. He was always thinking of his beautiful bride. Other monks saw him very sad and asked Nanda. "Why are you so sad, Nanda?"

"Brothers, I am disappointed. I do not like this monk's life. I want to leave it and go home," was Nanda's reply.

They went and reported this matter to the Buddha. The Buddha showed him a charred she-monkey and then some fairies and asked him, "Nanda, which is more beautiful and charming – your noble wife or these fairies?"

"Venerable Sir, Janapada Kalyani is like the charred she-monkey when compared to these

fairies who are more beautiful and charming.”

“Cheer up, Nanda, I guarantee that you will possess them if you work hard as I tell you.”

In that case I shall take the greatest pleasure in living the monk’s life.” said Nanda and began to follow the Buddha’s teaching very carefully and in a short time he realised the Truth of life destroying all kinds of desires and became so wise and holy that he did not want to go home any more

**သင်ခန်းစာ (၂၃)
နန္ဒမင်းသား**

နန္ဒမင်းသားသည် သမ္မတမင်းသား၏ခမည်းတော်မင်းကြီး၏ မိဖုရား မိထွေးတော် ဂေါတမီ၏ သားတော် ဖြစ်၏။ မင်းကြီးသည် မင်းသားသုံးဆယ်ငါးနှစ်ပြည့်လျှင် မင်းသမီး ဇနပဒကလျာဏီနှင့် လက်ထပ်စေပြီး တိုင်းပြည် နှင့်နန်းတော်ကို လွှဲအပ်ခဲ့ပါတယ်။ မင်းကြီးသည် လက်ထပ် ထိမ်းမြား အခမ်းအနားနှင့်နန်းအပ်ပွဲအခမ်းအနားတို့ကို တစ်နေ့တည်းတွင်ပြီးမြောက်စေချင်၍ မြတ်စွာဘုရား ကပ္ပိလဝတ္ထုမြို့တော်ကို ပြန်ရောက်လာပြီး၊ နန္ဒနှင့်ဇနပဒ ကလျာဏီတို့ကို ချီးမြှောက်ရန် စောင့်နေခဲ့ပါ တယ်။ မြတ်စွာဘုရား ကပ္ပိလဝတ္ထုမြို့ကို ပြန်ရောက်ပြီး သုံးရက် မြောက်သောနေ့တွင် လိုအပ်သော ပြင်ဆင်မှုများကို ပြင်ဆင်ပြုလုပ်လျက် ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပွဲကို ကြွရောက်ပါရန် ပင့်ဖိတ်ခဲ့ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရား မင်္ဂလာအခမ်းအနားသို့ ကြွရောက်ပြီး ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးနောက် သပိတ်ကို နန္ဒမင်းသား အားပေး၍ ပြန်လည်ကြွရောက်ခဲ့ပါတယ်။

နန္ဒမင်းသားက ဤသို့စဉ်းစားခဲ့ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားသည် သပိတ်တော်အား တံခါးဝ၌ ပြန်ယူလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် မြတ်စွာဘုရားသည် ပြန်မယူဘဲ ဆက်လက်၍ ကြွသွားခဲ့ပါတယ်။ ထိုအခါ နန္ဒမင်းသားသည် နန်းတော်မုခ်ဦး၌ ပြန်ယူပေးလိမ့်မည်ဟု စဉ်းစားပြီး နောက်တော်ပါးမှ ဆက်လက်၍ လိုက်လာခဲ့ပါတယ်။ သတိုးသမီး ဇနပဒကလျာဏီမင်းသမီးသည် မြတ်စွာဘုရားနောက် တော်ပါး နန္ဒမင်းသားလိုက်သွားသည်ကို မြင်သဖြင့် ခင်ပွန်း သည် မြတ်စွာဘုရားအား ကျောင်းတော် ရောက်အောင်လိုက်ပါပို့ဆောင်လေ၏ ဟု တွေးတောရင်း နောက်မကနှင့် အမြန်ပြန်လာလော့ဟု ပန်ကြားခဲ့ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားနှင့်နန္ဒမင်းသားတို့ ဘုရား၏ကျောင်းတော်သို့ရောက်သော အခါ မြတ်စွာဘုရားသည် နန္ဒမင်းသားအား ရဟန်းပြုလိုပါလော့ဟု မေးမြန်းခဲ့ပါတယ်။

နန္ဒမင်းသားက ဝတ်လိုကြောင်းလျှောက်သော် ရဟန်းပြုပေးလိုက်ပါတယ်။ နောက်တွင် နန္ဒမင်းသားသည်

အလွန်ဝမ်းနည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်နေခဲ့ပါတယ်။ သူ၏လှပသော ဇနီးကိုသာ သတိရ နေပါတော့တယ်။ တခြားရဟန်း တို့သည် နန္ဒအား အဘယ်သောကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲဖြစ်နေရသနည်းဟု မေးမြန်းခဲ့ကြပါတယ်။

အရှင်ဘုရားတို့ တပည့်တော်သည် ရဟန်းဘဝ၌မပျော်ပိုက်ပါ။ ရဟန်းဘဝကို စွန်း၍ နန်းတော်သို့ ပြန်ချင် သည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ပါတယ်။

ထိုအကြောင်းကို ရဟန်းတွေက မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားခဲ့ကြပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရား သည် နန္ဒမင်းသားအား ခေါ်ယူပြီး ရုပ်ဆိုးသော မျောက်မကို ပြသခဲ့ပါတယ်။ ထို့နောက် နတ်သမီးတို့ အား ပြသခဲ့ပါတယ်။ နန္ဒ - အဘယ်သူသည် ပို၍ လှပချောမောပါသနည်း။ သင်၏ဇနီးလား။ ဒီနတ်သမီး လား။

မြတ်စွာဘုရား ဇနပဒကလျာဏီသည် အလွန်ချောမောလှပသော နတ်သမီးတို့နှင့်ယှဉ်သော် ရုပ်ဆိုးသော မျောက်မကဲ့သို့ဖြစ်ပါတယ်။

စိတ်မဆင်းရဲလေနှင့်နန္ဒ။ သင် ငါဘုရားမိန့်သည့်အတိုင်း ကြိုးစားလျှင် ထိုနတ်သမီးတို့ကို ပိုင်ဆိုင် နိုင်တယ် ဟု မိန့်တော်မူခဲ့ပါတယ်။

ထိုသို့ဆိုလျှင် ရဟန်းဝတ်ဖြင့် တပည့်တော်သည် ကြိုးစားအားပါမည် ဟုဆိုကာ မြတ်စွာဘုရား ပေးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ကြိုးစားအားထုတ်လေသော် တိုတောင်းသော အချိန်အတွင်းတွင် ကိလေသာအား လုံးကို ဖြတ်တောက် ပြီး၍ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုကာ နန်းတော်သို့ ပြန်ချင်လိုမှုများ ကုန်ဆုံးခဲ့ပါတယ်။

**LESSON 24
PRINCE RAHULA**

On the day the Prince left the palace Rahula was born and now he was seven years old. He was brought up by his mother and grandfather. On the seventh day after His home-coming Princess Yasodhara gaily dressed up young Rahula. Then she pointed to the Buddha who was then having His meal, said to Rahula,. “Darling, can you tell me who is that?”

“He is the Buddha, mother,” said Rahula.

The mother’s eyes were filled with tears and she said, ‘Darling. that golden coloured ascetic, looking like Brahma, surrounded by twenty thousand ascetics was your father, and He

had great property. Since He left home, we do not know what has happened to it. Go up to him and ask for your presents and say, “Father, I am the prince. When I become the king I will be a king of kings. I want property, for the son is the owner of what belongs to the father.”

Innocent Rahula came to the Buddha, held one of His fingers, looked up at His face and telling Him all that his mother had asked him to say, said, “Father, even your shadow is pleasing to me.”

After the meal the Buddha left the palace and Rahula followed Him, saying, “Give me my inheritance, I am going to be the king; I want wealth; you have plenty of them; please father, give me my inheritance.” Nobody tried to stop him. Nor even the Buddha stopped him following Him. Coming to the park the Buddha thought, “He desires his father’s wealth, but this goes with the world and is full of trouble. I shall instead give him the sevenfold noble wealth which I received at the foot of the Bodhi tree, and make him an owner of an excellent inheritance.”

When they came to the temple, the Buddha asked one of His pupils named Sariputta to make Rahula a monk.

King Suddhodana was deeply grieved to hear of his beloved grandson becoming a monk. He went to the Buddha and very respectfully told Him not to ordain (making a monk) any one without the permission of the parents. He said. ‘When you left home it made me very, very sad and painful. When Nanda left home my heart began to ache and I was very sad and unhappy. Then I began to concentrate my love on Rahula. my grandson and loved him more than anyone else. Now you have brought him here and ordained him. I am very sorry and most unhappy about this. Please don’t ordain anybody hereafter without the permission of his parents.’

The Buddha agreed and never ordained anybody after that without the parents’ permission.

သင်ခန်းစာ (၂၄)
သားတော် ရာဟုလာ

သားတော်ရာဟုလာ ဖွားမြင်သောနေ့တွင် မြတ်စွာဘုရားတော်ထွက်တော်မူခဲ့သဖြင့် ယခုအချိန် တွင် ရာဟုလာသည် ခုနစ်နှစ်အရွယ်သို့ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရား တိုင်းပြည်သို့ ပြန် ရောက်သီတင်းသုံးရန် ပြန်ရောက်ပြီး နောက်တစ်ရက်တွင် ယသော်ဓရာသည် သားတော်ရာဟုလာအား လှပစွာဆင်မြန်းလျက် ဖူးမြော်စေ ခဲ့ပါတယ်။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေသော မြတ်စွာဘုရားအား ညွှန်ပြလျက် "သားတော် ထိုသူသည် မည်သူနည်း။ သားတော် သိသလား ဟုမေးမြန်းခဲ့ပါတယ်။

ရာဟုလာ က မြတ်စွာဘုရားလေ မယ်တော် ဟုပြန်ဖြေကြားခဲ့ပါတယ်။

မိခင်ယသော်ဓရာသည် မျက်ရည်ဝဲလျက် ထိုရွှေဝါရောင် လင်းလက်နေသော ရဟန်းတော်သည် နတ်ဗြဟ္မာနှင့် တူပြီး၊ ရဟန်းပေါင်းနှစ်သောင်းခြံရံသောဘုရားသည် သားတော်၏ခမည်းတော်ပေတည်း ဟုပြောပြခဲ့ပါတယ်။ သူ့ဆီကိုသွား၍ ဤသို့ဆိုလော့။ ခမည်းတော် - ခမည်းတော်မှာ ပိုင်ဆိုင်မှုများစွာရှိ ၏။ ခမည်းတော်နန်းတော်က ထွက်ခွါပြီးနောက် ထိုပိုင်ဆိုင်မှုများ အဘယ်မှာပါနည်း။ သားတော်သည် တစ်နေ့တွင် မင်းများကို အုပ်စိုးရမည့် မင်းသားဖြစ်လေရာ ခမည်းတော်သည် သားတော်အား အမွေပေး ပါလော့ ဟုလျှောက်တင်ရန် သင်ကြားပေး ခဲ့ပါတယ်။ ရာဟုလာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ခမည်းတော် ပိုင်ဆိုင်မှုသည် သားတော်၏ပိုင်ဆိုင်မှုဖြစ်သဖြင့် အမွေပေးပါဟု တောင်းခံခဲ့ပါတယ်။

ဖြူစင်သော သားတော်လေး ရာဟုလာသည် ခမည်းတော် မြတ်စွာဘုရား၏ လက်တစ်ဖက်ကို ကိုင်လျက် မယ်တော်သင်ပေးသည့်အတိုင်း မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်နှာတော်ကို ကြည့်ညိုဖွယ်ကြည့် လျက် "ခမည်းတော် ခမည်းတော်၏အရိပ်သည် သားတော်ကို ကျေးဇူးကြီးမားလှပါပေးတယ်။"

မြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသည်နောက် နန်းတော်မှာ ပြန်လည်ထွက်ခွါ၍ ကျောင်းတော်ကို ပြန်လျှင် ရာဟုလာမင်းသားလေးသည်လဲ နောက်တော်ပါးမှလိုက်ပါလာခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပါးမှလဲ ခမည်းတော် အမွေပေး ပါလော့။ သားတော်မင်းဖြစ်ရန် ပစ္စည်းဓနများလိုအပ်ပါတယ်။ ခမည်းတော်ထံမှာ မြောက်များစွာရှိလိမ့်မည်။ သားတော်အား အမွေပေးပါလော့ ဟုတတွတ်တွတ် တောင်းလေရာ ဘယ်သူကမှ သားတော်လေးကို ရန်တုံ့ရန် မတားမြစ်ပေ။ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော် တိုင်လည်း သားတော်လေးအား နောက်ပါးမှလိုက်ရန် မတားမြစ်ခဲ့ပေ။ ကျောင်းတော်နားသို့ရောက် သော် သားတော်သည် ငါဘုရား ခမည်းတော်၏ အမွေတော်ကို ဆက်ခံလိုခဲ့၏။ သို့သော် လောကီအမွေ တို့သည် ပူလောင်၍ ဒုက္ခများစွာကို ဖြစ်ပွားစေ၏ ဟုတွေးတောမိခဲ့ပါတယ်။ ထို့ကြောင့် ငါ ဗောဓိပင်ရင်း မှာရရှိခဲ့သော ခုနစ်ဖြာနှင့်ပြည့်စုံသော ကြီးမြတ်သော ဓမ္မအမွေကိုပေးလေလော့ ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။

ကျောင်းတော်သို့ရောက်သော် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်အရှင်သာရိပုတ္တရာအား သားတော် ရာဟုလာအား ကိုရင်အဖြစ်သို့ ဝတ်ပေးစေရန် ညွှန်ကြားခဲ့ပါတယ်။

မင်းကြီးသုဒ္ဓေါဒနသည် မြေးတော်လေး ရာဟုလာ သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပြီးသည်ကို ကြားသိရသော် လွန်စွာဝမ်းနည်းမှုဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားထံသွားရောက် လျှောက်ထားခဲ့ပါတယ်။ မင်းကြီး သည် မြတ်စွာဘုရားအား ရှိသေစွာဖြင့် အရှင်ဘုရား ဘယ်သူ့ကိုမျှ မိဘများ၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ သာသနာ့ဘောင်အတွင်း ရဟန်းပြုမပေးပါနှင့် ဟု လျှောက်ထားခဲ့ပါတယ်။ အရှင်ဘုရား တောထွက်စဉ် ကလဲ တပည့်တော်သည် လွန်စွာပူဆွေးဝမ်းနည်းခဲ့ရပါတယ်။ နန္ဒမင်းသား ရဟန်းပြုစဉ်ကလဲ တပည့်တော်နှလုံး လွန်စွာမသာမယာဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ တပည့်တော်၏ မြေးတော်လေး ရာဟုလာကို စုပုံဥ လွန်စွာချစ်မြတ်နိုးခဲ့ရပါတယ်။ သို့သော် ယခုတွင်လဲ မြေးတော်လေးသည် သာသနာ့ဘောင်ဝင်၍ ရှင်သာမဏေဖြစ်ခဲ့ပြန်ပါတယ်။ တပည့်တော်လွန်စွာပင် စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲ စိတ်ပူဆွေးနေရပါပြီ။ နောက်နောင် ဆို မိဘများခွင့်မပြုဘဲ ရှင်ရဟန်းဝတ်ခွင့် မပြုပါနှင့် ဟုလျှောက်ထားခဲ့ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားသည် လက်ခံတော်မူ၍ နောက်နောင်တွင် မည်သူ့ကိုမျှ မိဘခွင့်မပြုဘဲ ရဟန်းပြုခွင့် မရှိ တော့ပေ။

Prince Rahula finds comfort in the company of the Buddha